

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 31 αὐγούστου.

Ἡ ἐβδομάς αὕτη διήλθεν ἐν σχετικῇ ἀπραξίᾳ, συ νέπεια τῆς ὁποίας εἶναι πάντοτε ἡ χαλάρωσις τῶν τιμῶν. Καὶ ἐγένοντο μὲν κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐβδομάδος ἀγοραὶ τινες, καὶ τὰς τις πρὸς βελτιώσιν ἐξεδιπλώθη, ἀλλ' αὕτη ἀνεκόπη ἐν τῷ μεταξύ τῆς ἐβδομάδος, γενικῆς ἐπελευθύνσεως ἐν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς χρηματιστηρίοις χαλαρώσεως ἐνεκα ἐξαγωγῆς μεγάλης ποσότητος χρυσοῦ εἰς Ἀμερικὴν, ἐξ οὗ ἡ ἀγγλικὴ Τράπεζα ἠναγκάσθη νὰ ὑψώσῃ αὐτὴς τὸν τόκον τῆς προεξοφλήσεως ἀπὸ 3 εἰς 4 ο/ο ἀντιμῆχον δὲ καὶ τὸ μεταξύ Παρισίων καὶ Λονδίνου συνάλλαγμα, ὅπερ δεικνύει ὅτι καὶ τὸ ἄλλως μέγα ἀποθεματικὸν τῆς Γαλλικῆς Τραπεζῆς δὲν θὰ μείνῃ ἄθικτον. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε παρὰ τῆς ἀγγλικῆς Τραπεζῆς ἀποδουρθέντα ποσά, συνιστάμενα πρὸ πάντων εἰς χρυσὰ ἀμερικανικὰ νομίσματα, δὲν εἶναι τοιαῦτα, ὅπως ἀντισυγχίσωσι σπουδαίως τὸν οικονομικὸν κόσμον τῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία εἶναι ἐφωδιασμένη διὰ θησαυρῶν χρυσοῦ, ἀλλ' ὅπως ὅποτε ἐπειδὴ ἡ ἀναλογία τοῦ ἀποθεματικοῦ τῆς ἀγγλικῆς Τραπεζῆς κατῆλθεν ἐντὸς δύο ἐβδομάδων ἀπὸ 47 5/16 εἰς 43, ἀναγκαῖα ἐκρίθη ἡ κατὰ 1 τοῖς 0/0 νέα ὑψώσις τοῦ τόκου, ὅπως ἀναχαιτισθῇ ἡ πρὸς ἐξαγωγὴν τοῦ χρυσοῦ ὁρμή. Ἄλλως δὲ τὰ εἰς Ν. Ὑόρκην μέχρι τοῦδε ἀποσταλέντα ἐκ Λονδίνου ποσὰ ἐπληνεκὸν σχετικὴν ἀνακούφισιν εἰς τὸν τραπεζικὸν καὶ ἐμπορικὸν κόσμον τῶν Ἠνωμένων πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἀσφαλές τε δὲ δύναται νὰ θεωρηθῇ νῦν ἡ κατάστασις κατευνασθείσης τῆς μεγάλης νευροπαθείας. ἥτις εἶχε καταλάβει τοὺς ἄλλως μεγαλοπράγμονας Ἀμερικανούς, δεινῶς δοκιμασθέντας ἐκ τῆς φοβερᾶς κρίσεως, τῆς ὁποίας αἱ ζημίαι εἰσὶν ἀνυπολόγιστοι. Αἱ μέχρην πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς κατάστασιν χρεωκοπίας κηρυχθεῖσαι ἀμερικανικαὶ Τράπεζαι ἀνῆρχοντο εἰς 125, εἰς πολλὰς δὲ ἑκατοντάδας τὰ πτωχεύσαντα ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ καταστήματα. Οἱ πρακτικοὶ καὶ μεγαλεῖς ἥδοιοι Ἀμερικανοὶ ἀσχολεῦνται ἤδη μετὰ ζέσεως πρὸς περιόδωσιν τῶν ναυαγίων καὶ ἀνόρθωσιν τῆς καταστάσεως, ἐλπίζεται δὲ ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς 7ης αὐγούστου συνελθὼν ἀμερικανικὸν συνέδριον θὰ προβῇ μὲν εἰς τὴν κατάρτησιν τοῦ νόμου Σέρμαν, δὲν θὰ καταργήσῃ ὅμως ὁλοσχερῶς τὴν νομισματικὴν χρῆσιν τοῦ ἀργύρου, ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ ὁποίου συνηγοροῦσι μεγάλα ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης συμφέροντα, πολλοὶ δὲ καὶ σπουδαῖοι πολιτικοὶ ἄνδρες ἐν πάσῃ τῇ Εὐρώπῃ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀγγλίᾳ κηρύσσονται πολέμιοι τοῦ μονομεταλλισμοῦ. Ὅπως ὅποτε αἱ ἀποφάσεις τῶν ἀμερικανικῶν συνεδρίων γινώσκονται προσεχῶς, ἀλλ' ἡ ὀριστικὴ λύσις τοῦ ζητήματος δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ προσεχῆς.

Ἐν τῷ προχθρινῷ οἰκονομικῷ ἡμῶν δελτίῳ παρέσχομεν στατιστικὰς τινὰς πληροφορίας περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν τριῶν μεσημβρινῶν τῆς Εὐρώπης κρατῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν νῦν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, ἀποδείξαντες δι' ἀριθμῶν ὅτι τοῦ κράτους τούτου ἡ κατά-

στασις δὲν εἶναι χείρων τῆς τῶν ἄλλων μεσημβρινῶν κρατῶν, τὰ ὅσα ἐν ταῦτοις δὲν ἀπελπίζουσι περὶ τῆς σωτηρίας τῶν, οὐδ' ἐλπίζουν νὰ κηρυχθῶσιν εἰς κατάστασιν ἀναξιοχρεῶν. Ἄλλ' ἐν μὲν Ἰταλίᾳ τὸ κοινοδόκιον διὰ μεγάλης πλειονότητος παραδεξάμενον τὸν τροῦπολογισμόν, ὃν ὑπέβαλεν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν κ. Καμάττος, ἀνὴρ ρέκτης καὶ μεγαλοπράγμων, παρέσχεν αὐτῷ ἀπόλυτον πληρεξουσιότητα ὅπως τροπῇ εἰς τὴν εἰσπραξίν τῶν καθυστέρουμένων, εἰς περιστολὴν τῶν καταχρήσεων καὶ τῶν λαθρεμποριῶν, εἰς ἐπιβολὴν φόρων, εἰς συνομολογῶν δανείου ἐκ 500 ἑκατομ., ἐφ' οἷς ἂν ἐγκρίνῃ ὅροις, ἀρκεῖ νὰ τροπῇ τῇ ἡμετέρας κεραιοπίας καὶ νὰ σωθῇ ἡ τιμὴ τοῦ ἔθνους· ἐν δὲ τῇ Ἰταλίᾳ πάντα τὰ ἄλλα ζητήματα ἐτέθησαν κατὰ μέρος, πᾶσα δὲ ἡ μέριμνα τῆς κυβερνήσεως περιστρέφεται εἰς τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ καθίσταται σοβαρώτερον ἂν ἐνὸς μὲν ἐνεκα τῆς ὑψώσεως τοῦ συναλλάγματος, καίτοι δὲν ὑπάρχει ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία, ἂν ἐτέρου δὲ ἐνεκα τῆς γαντελοῦς ἐλλείψεως ἀργυρῶν νομισμάτων καὶ μάλιστα κερματίων. Καὶ ἡ μὲν ὑψώσις τοῦ συναλλάγματος ἐπαυξάνει τὰ βάρη τῆς κυβερνήσεως, ἀναγκαζομένης νὰ πληρώσῃ τὰ τοκομερίδια αὐτῆς εἰς χρυσόν, διότι καὶ οἱ ἐν Ἰταλίᾳ κάτοχοι ἀποστέλλουσιν αὐτὰ πρὸς ἐξαργύρωσιν εἰς Παρισίους καὶ Βερολίνον, ἡ δὲ ἐλλείψις τῶν κερματίων εἰς τὰς βορείους πρὸ πάντων ἐν ἀρχίας τῆς Ἰταλίας δυσχεραίνει τὰς μικρὰς συναλλαγὰς καὶ καθιστᾷ δύσκολον τὸν καθ' ἡμέραν βίον. Τὰ καφενεῖα εἰσὶν ἔρημα, οἱ τροχιόδρομοι διατρέχουσι κενοί, τὰ παντοπωλεῖα καὶ ἄλλα μικρὰ καταστήματα σχεδὸν ἐσταμάτησαν, πολλοὶ δὲ ἀναγκάζονται νὰ μεταχειρίζονται εἰς τὰς δοσοληψίας αὐτῶν γραμματόσημα. Καὶ ὅμως ἡ κυβερνήσις δὲν ἀπελπίζει, ἀλλὰ παλαίει πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ κινδύνου, ἐνδοχνομένη καὶ παρὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Δυστυχῶς ἐν Ἑλλάδι ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ὑποσκάπτοντες ἀπὸ τοῦ 1887 τὰ θεμέλια τῆς οἰκονομικῆς ὑπάρξεως τοῦ ἔθνους, πάντες δὲ ἀνεξαιρέτως οἱ τε ἐν τῇ κυβερνήσει καὶ οἱ ἐκτὸς τῆς κυβερνήσεως εἰργάσθησαν μοιραίως πως ἐν γνῶσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ, ὅπως δημιουργήσωσι τὴν ἀπελπιστικὴν ταύτην κατάστασιν καὶ ἐπενέγκωσι τὴν πλήρη οἰκονομικὴν καταστροφὴν τῶν τε ἔσω καὶ τῶν ἔξω Ἑλλήνων. Καὶ ὑπάρχει μὲν ἴσως ἐλπίς τις ἐπανορθώσεως, ἀλλὰ τίς ὁ ἐπανορθώων; Τίς ἄλλος, ἂν μὴ ἡ ἀντιρροσώπεια τοῦ ἔθνους;

Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΧΟΛΕΡΑ. Ὑπὸ Δ. Α. Σίμου, διδάκτορος τῆς ἱατρικῆς Ἀθηνῶν, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν ἀδελφῶν Παρρῆ, 1893 Τόμ. εἰς 8. σελ. 158. τιμ. δραχ. 5.

Ὁ ἐπιθεωρητής ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Κωνσταντινουπόλεως-Περάν Τυποθετογραφείον ΝΕΟΛΟΓΟΥ